

1. Baggrund, ankomst til New York og køb af camper

Med varmt bad på Island og 4. juli fyrværkeri ved Det Hvide Hus

Så er vi endelig kommet af sted: Det er nu den 4. dag, og vi sidder ved bålet i en stor statsskov i Pennsylvania i det østlige USA, hvor vi har overnattet. Vi er allerede faldet godt til med både at køre og bo i vort nye rullende hjem. Her befinder vi os i gammelt historisk land, og Appalachian-indianernes vandringsrute går netop gennem denne skov. I går boede vi i en anden statsskov, hvor der var et stort fort, som har været benyttet i både borgerkrigene og i kampen mod indianerne. Vagten på fortet var klædt i soldater uniform fra borgerkrigen og demonstrerede ladning og afskydning af en forlader (med bajonet). Han gik klædt i sommer uniformen fra dengang, tyk uldjakke og bukser, som stod i skarp kontrast til vore T-shirts og shorts i den dejlige sommervarme med ca. 30°C.

Vor første campingplads i en State Park i staten Maryland

Men lad os lige ridse baggrunden op for denne beretning: Gennem mit eksport arbejde har jeg i mere end 25 år rejst meget og dermed groft forsømt familien. Benthe var igen helt frisk efter sin sygdom, og vi besluttede, at der nu var en god anledning til at holde en pause fra dagligdagen.

Det var nok også ved at være sidste chance for at få vore to piger med på en fælles familieoplevelse. Camilla var i gang med 9. klasse på Skals Efterskole og Anja med 7. klasse. Samtidig var vi efter 14 år blevet trætte af altid at være bundet til vore mange herligheder på ejendommen ved Aalborg og satte den til

salg. I løbet af efteråret fik vi solgt og flyttede et par dage før jul ned til vor barndomsegn ved Bjerringbro i et midlertidigt lejet sommerhus. Planen var så, at vi ville rejse 1 år og komme tilbage, så Anja kunne starte i 9. klasse på Skals Efterskole og Camilla komme videre med sin uddannelse.

Således gik det til, at vi den 24. juni tog flyet fra Tirstrup til København, hvor vi skiftede til Icelandair med transit i Reykjavik. Dette er samme rute, som vi tog i modsat retning, da vi i sin tid rejste hjem fra Hong Kong, hvor jeg i 1976 var udstationeret for Landbrugets Afsætningsudvalg. Vi havde 4 timers udflugt på Island, som er en meget særpræget ø, og denne gang brugte vi tiden til et bad i én af de mange varme kilder. Temperaturen var på 45°C, og kendere af vor afsky for de kolde danske have vil vide, at denne temperatur var helt rigtig.

Vi fortsatte så til New York, hvor vi landede planmæssigt kl. 18.40 lokal tid (00.40 dansk tid), og pigerne, som ikke havde skiftet tid på uret, vågnede op forundret over, om solen altid skinner her. Et godt forvarsel for den kommende tur, som vi har planlagt det ganske år skal foregå i sommer temperaturer.

Vi kørte ind til vort hotel lige ved Central Part på Manhattan. Det var et livligt sted: Da vi om aftenen gik en tur ned ad gaden, var der pludselig en film optagelse i gang. En af byens kendte gule taxaer holdt ved fortovskanten og to tilsyneladende berømte skuespillere kom farende ud fra en butik og drønedes af sted. Scenen blev taget om adskillige gange. Det var interessant for vor film-interesserende familie at se baggrunden for en måske 5 sekunders scene på film. Et kæmpe opbud af udstyr, lys, kameraer, mikrofoner, stole, kasser med is og kolde drikke samt mennesker til at betjene alt dette. Herunder nogle stykker, som kun havde til opgave at få folk på fortovet til at passere normalt og ikke tage foto med blitz, medens optagelserne fandt sted. Det halve af gaden var afspærret for at taxaen kunne lave hjulspind, og en enkelt politi betjent med bæltet fuld af pistol og radioudstyr gik roligt rundt, medens filmholdet selv skulle sørge for, at tilskuerne, som også fyldte det meste af vejen, ikke generede trafikken alt for meget.

Vi fik os hurtigt omstillet til den lokale tidsforskel, og næste dag var vi i Central Park for at pigerne, som traditionen byder, kunne blive fotograferet på H. C. Andersens skød. Det var en usædvanlig livlig dag i parken, hvor folkelivet i sig selv er en spændende attraktion: Overalt ser man højst særprægede mennesker i denne individualismens by, folk der spillede baseball, fodbold, basketball, løb på rulleskøjter med flasker balancerende på hovedet, cyklende på éthjulede cykler medens de spillede på fløjte osv. Der var flere koncerter rundt om i parken og så det helt store trækplaster, nemlig en firma turnering i løb med flere tusinde deltagere. Udover løberne var deres heppere også med og stod bagefter parat med enorme madkurve og drikkevarer til de svedige løbere.

Manhattan, New York: Times Square ved Broadway

Benthe og pigerne fik opfyldt deres store ønske om at røre ved en politibetjent fra NYPD, som er én af deres favorit Tv-serier, og vi var endog inde på en politi station (frivilligt) for lige at se arbejdsgangen. Desuden så vi selvfølgelig Frihedsgudinden, Empire State Building, Broadway, 5th Avenue, Rockefeller Center osv. De to dage gik hurtigt, og vi rejste så med toget til Washington - et dejligt rummeligt tog med omkring 1 m benplads mellem sæde rækkerne og masser af plads til vor mange tasker. Vor ven Imad, som stammer fra Jordan, stod parat på Grand Station Washington til at køre os ind på hotellet, som blev vort hjem de næste 9 dage.

Hurtigt videre for at leje en bil, da man herovre ikke har en chance for at gøre noget som helst uden en bil - ja, skulle vi bare over i indkøbs centret på den anden side af gaden, var vi nødt til at tage bilen - dels var der ca. ½ km, og dels var det i den fugtige hede ikke til at slæbe indkøbsposer over de mange vejbaner - uden fodgængerovergange. Selv den lille sidevej ved hotellet har 4 vejbaner - i hver retning.

Inden afrejsen havde Imad på e-mail beroliget os med, at vi sagtens kunne finde en camper, når vi først var ankommet. Nu havde han så fået en ny ide, nemlig den efterfølgende dag at køre et par hundrede kilometer nordpå til en bilauktion, hvor der skulle være et godt udvalg af campere. Ligesom han ved reservation af hotel og bil havde sørget for gode rabatter via sine arabiske venner, havde han også en bekendt fra Iraq, bilhandleren Salem, som var nødvendig at have med til bilauktion, da der kun var adgang for forhandlere. For at gøre en lang historie kort, så var der blandt de mange tusinde biler kun

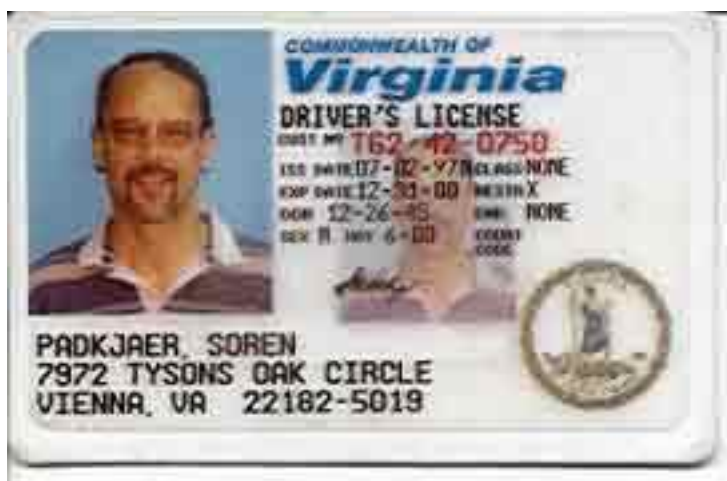
2 enormt store campere, som ikke var egnede til vores formål. Selve auktionen var imidlertid meget spændende: I en stor hal var der 20 gennemgående porte, hvor bilerne holdt i kø for at køre ind. Højt oppe ved hver port sad en auktionarius, som på et uforståeligt hurtigt sprog fik bilerne solgt i ekspres fart. Da der ingen campere var at se på, gik Benthe og jeg ind for at overvære dette show. Jeg ville så tage et par fotos, men pludselig stod en myndig herre der og spurgte, om vi var forhandlere. Det kunne vi ikke påvise, og da vi åbenbart havde gjort os skyldig i en større forbrydelse ved at betræde stedet, blev vor film med alle billederne fra New York konfiskeret og vi blev ført ud af en vagt. Desværre var Imad og Salem ikke kommet tilbage, og vi kunne ikke få lov at vente på dem. Efter et par timers spejden gennem hegnet i den stegende sol fik vi fat i dem og kunne så vende tilbage til Washington.

Vi købte så Washington Post og fandt flere egnede camper-emner. Den første besøgte vi allerede samme aften og næste dag yderligere nogle stykker. Vi havde næsten bestemt os for en 22' bus, men købte så lørdagens avis hvor der var yderligere et interessant emne. Det var ved at blive mørkt, klokken var 21, men vi ringede og kunne komme straks og bese vognen. Det var en stor camper på 26' med en næsten ubrugt 8-cylindret motor, kun 8.000 miles (14.000 km). Den hed Honey, så pæn og ren ud, komfur, mikroovn og badekar formentlig aldrig brugt. Pris \$11.500. Det lod til at være en god handel, da de andre vi havde set på til omtrent samme pris havde kørt 75.000 - 90.000 miles. Det viste sig senere, at halvmørket havde skjult en del små skader, men her og nu var vi ivrige efter at sikre os camperen og betalte et mindre depositum til sigøjner damen, som solgte den for sin bror.

Næste morgen startede så en uges hårdt arbejde, hvor vi dagligt begyndte kl. 7 og kom hjem ved 22-tiden, flere gange uden at have fået noget at spise udover en hurtig banan og noget melon om morgenen. Vi skulle have bilen til inspektion, vejning og registrering. Vi måtte pille nummer pladerne af den lejede bil og montere dem på camperen for at kunne køre rundt. Trafikken og vejsystemerne var allerede med den lejede person bil en værdig udfordring, og nu manøvrerede vi rundt med et 26' langt skrummel. Heldigvis med automatgear som er en fornøjelse i bytrafikken. Tingene lykkedes, men der blev ved med at dukke nye udfordringer op: For at kunne forsikre camperen billigt muligt skulle vi have lokalt kørekort, så de næste 2 dage brugte vi en del timer med at vente på motorkontoret.

Kravet var i al beskedenhed at bestå en 10 min. computer teori test og derefter 15 min. kørsel i vor egen bil i det rolige kvarter i området. Vi kunne så stille op til fotografering, betale \$8 og få minutter efter fik vi vort Dankort-lignende kørekort, som gælder de næste 4 år.

Desuden opdagede vi efterhånden nogle fejl og skader ved camperen, som tilsyneladende har været anvendt som en slags stationær bolig eller kontor: Utætheder, påkørt tag, uvirksom generator, ingen freon i aircondition o.l. Så vi var på konstant indkøb af udstyr til Benthes nye værktøjskasse. Sigøjner ejeren havde aldrig brugt camperen og kunne derfor ikke oplyse noget om betjening af de mange funktioner for el, vand, gas, køleskab, generator mm.

Nogle måneder inden afrejsen fra DK havde vi forsøgsvis lejet en camper for en tur til Prag. Det var gået ganske godt, og heldigvis havde vi ved den lejlighed lært lidt om betjeningspanelerne, hvilket her kom os til stor gavn. Vi var også rundt for at se på bilradio (den originale virkede ikke), CB radio samt mobil telefon og modem til opkobling på min medbragte bærbare computer, så vi undervejs på turen kunne

benytte os af internet og e-mail.

Desuden var der ind i mellem 4. juli, den amerikanske uafhængighedsdag, hvor vi var inde ved Det Hvide Hus for at se det mest fantastiske fyrværkeri. Der var sommerfugle, små glade mænd og masser af stjerner, som i en kædereaktion blev ved med at eksplodere under nedfaldet nærmest ud i hovedet på os. De ledsagende brag gjorde det til en virkelig 4-dimensionel oplevelse.

Under opholdet nød vi til fulde godt af Imads og hans kone Majidas arabiske gæstfrihed og uvurderlige hjælp med alt muligt lige fra de mange praktiske tips og til at gå med os til motorkontoret for at stå inde for den påkrævede lokale adresse i staten Virginia.

Vi kunne såmænd have været der endnu, men besluttede i fred og ro at få de sidste mangler udbedret undervejs - og så drog vi mod vest. På den første camping plads gik vi straks i gang, og det viste sig at være en overkommelig opgave selv at klare de fleste ting - Benthe er lige i sit es med en tube silikone og sin efterhånden fyldige værktøjskasse. Som en lille krølle skal med, at da vi den sidste dag i Washington tilfældigvis kom forbi sigøjner familien, var et hold arbejdere i gang med at grave ud til en swimmingpool i haven - formentlig for vore penge.

9. juli 1997